

РЕШЕНИЕ

№ 5977

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6093** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. А. М. от [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. К. С. срещу решение /без дата/ постановено по НАХД № 18822/2017 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 79 състав, в частта му, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 17-4332-018650 от 27.09.2017 г.

С касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Посочено е, че съдът е направил неправилни констатации противоречащи на доказателствата по делото. Сочи се, че в постановеното въззивно решение липсвали мотиви относно наведените от него доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила при съставянето на АУАН. Счита, че по делото не е било установено по безспорен начин извършването на административно нарушение. Прави искане да бъде отменено решението на първостепенния съд, в оспорваната му част, и вместо него по същество на спора да бъде отменено НП № 17-4332-018650 от 27.09.2017 г., издадено от началник Отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, в частта ме, в която

е наложеното наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство (МПС) за срок от 24 (двадесет и четири) месеца, на основание чл.174, ал.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Касаторът Г. А. М. в проведеното публично заседание по делото, редовно призован, чрез процесуалния му представител адв. С. поддържа касационната жалба по съображенията изложени в нея.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на Р.България, представлявана от прокурор Д. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С НП № 17-4332-018650 от 27.09.2017 г., в оспорваната му част по т. 2, на касатора Г. А. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл.174, ал.3 ЗДвП (приложимата редакция ДВ бр.60/2012г.), за това, че на 10.09.2017 г. около 23.30 часа в [населено място], управлява лек автомобил марка „Опел Вектра“ с държавен контролен номер (ДК №) РВ 3775 ХН, по ул. П. с посока на движение към паркинга на [жилищен адрес] като отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол или друго упойващо вещество с техническо средство Алкотест дрегер 7410 С № 0020, с което е нарушил разпоредбата на чл.174, ал.3 ЗДвП и не е изпълнил предписанието за медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, за което е издаден талон № 0000325

С процесния съдебен акт е потвърдено НП № 17-4332-018650 от 27.09.2017 г., в частта по т.2.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации, в частта на наложеното административно наказание по т.2. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът М. е извършил вмененото му нарушение на чл.174, ал.3 ЗДвП, във

връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

Съгласно приложимата норма на чл.174, ал.3 ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лева.

Санкционната разпоредба е с адресати водачите на МПС, трамвай или самоходна машина. Осъществяването на нейната хипотеза е налице, когато бъде извършено някое от алтернативно посочените деяния – 1. отказ да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или 2. неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. В конкретния случай Г. А. М. е отказал да бъде извършена проверка с техническо средство, Алкотест дрегер 7410+ С № 0020. Това факт се потвърждава от всички свидетелски показания и писмените такива – АУАН, НП и докладна записка.

Концентрацията на алкохола в кръвта може да бъде установена с медицинско изследване и/или с техническо средство. Административнонаказващият орган е ангажирал отговорността на М. за деяние, което по своя характер представлява административно нарушение. Законодателят е предвидил резултатите за концентрацията на алкохола в кръвта да бъдат получени от техническо средство, алтернативно от медицинско изследване или от двете. На основание чл. 174, ал. 4 от Закона за движението по пътищата се издава Наредба № 30/27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на МПС. В същата е посочено, че употребата на алкохол или друго упойващо вещество се установява посредством използване на съответни технически средства и/или чрез медицински и лабораторни изследвания. Когато от водача е взета некачествена проба или се оспорват показанията на техническото средство, употребата на алкохол или друго упойващо вещество се установява с лабораторно изследване.

Осъществяването на което и да е от горните две нарушения ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя по същата правна норма. В конкретния случай М. е отказал да бъде тестван с техническо средство, Алкотест дрегер 7410+ С № 0289, поради което правилно му е ангажирана отговорността по чл. 174, ал. 4 от ЗДвП. Освен това, съгласно приложимата норма на чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно установените факти при извършване на нарушението. Към момента на съставяне на АУАН посоченият като нарушител М. не е възразил срещу съдържащите се в акта фактически констатации. Такива възражения по същество не се съдържат както в жалбата срещу НП, така и в касационната жалба и не са ангажирани каквито и да е доказателства,

които да опровергават съдържащите се в АУАН фактически констатации.

Не са налице и наведените в жалбата касационни основания допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от категорията на съществените и които да са ограничили правото на защита на наказаното лице. В тази връзка следва да се посочи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните, в която и да е фаза на процеса. Т.е. за да е съществено, процесуалното нарушение следва да засяга с особена интензивност процесуалните права на санкционираното лице и да го лишава от възможността да се ползва в пълен обем от същите във всяка фаза на административнонаказателното производство. В случая, съдът намира, че лицето е било напълно наясно с административнонаказателното обвинение и с това какви доказателства и кога да ги представи, съответно да поиска събирането на такива. Касаторът не е бил ограничен в процесуалните си права поради неразбиране, неяснота или друга процесуална пречка, обусловена от поведение на актосъставителя или административнонаказващия орган.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че в оспорената му част, първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без дата/ постановено по НАХД № 18822/2017 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 79 състав, в частта му, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 17-4332-018650 от 27.09.2017 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.